

בפני	כב' השופט משה בראון
המבקש:	י. ל. ע"י ב"כ עו"ד שירה דרורי סאלם
נגד	
המשיבה:	ר. ל. ע"י ב"כ עו"ד אביטל חורף
בעניין הקטין י., יליד 2013. xx.xx.	

החלטה

1. עניינה של החלטה זו - בקשת המבקש מיום 9.1.2026 לסעד דחוף בהתאם לתקנה 12(א)(3) לתקנות להסדר התדיינות בסכסוכי משפחה, תשע"ו-2016. הסעד המבוקש הינו קביעת הסדרי שהות של הקטין אצל אביו המבקש. זאת, לטענת האב, בשל כך שהאם, המשיבה, מחבלת ומסכלת את זמני השהות של הקטין אצלו.

2. לטענת האב, האם ניסתה לסחוט אותו כלכלית, גרמה לו להעביר אליה רכוש שהיה לו ואף ניסתה לכפות עליו לוותר על מחצית הירושה שקיבל מאביו המנוח. משלא היה מסוגל עוד לעמוד מולה, הוא נמלט מהבית והיא בתגובה החליפה

את המנעול ומנעה את כניסתו לדירת הצדדים. בכך היא ניתקה אותו מהקטין.

3. לדבריו, מאז שעזב את הבית האם משתמשת בקטין כדי לסחוט אותו כלכלית. היא מגבילה את הקשר שלו עם הבן, מסכלת ומחבלת בזמני השהות וגורמת לקטין, שהינו על הרצף האוטיסטי ובעל צרכים מיוחדים, לטראומה רגשית.

4. בנסיבות כאמור עתר האב לקביעת חלוקת זמני שהות של הקטין אצל הוריו, כך שישנה אצל האב בימי שני ורביעי משעת סיום המסגרת החינוכית עד למחרת וכל סוף שבוע שני וביתר הזמן ישנה אצל האם.

5. הבקשה הועברה לתגובת המשיבה בתוך 10 ימים. בסמוך לאחר מכן הוגשה בקשה נוספת, בה התבקשו הסדרי ראייה ספציפיים עד להכרעה בבקשה. בקשה זו, לאור דחיפותה, הועברה לתגובת המשיבה בתוך יום אחד.

6. בתגובה מטעם האם היא הכחישה את טענות האב וביקשה להורות על סילוק הבקשה על הסף או למחוק חלקים מתוכה. לטענתה האב עזב את הבית תוך הפקרת בנו המצוי על הרצף האוטיסטי, והחלפת המנעול היה צעד התגוננות סביר והכרחי שמטרתו להבטיח את שלומה הנפשי והפיזי של האם ולשמר את הבית כ"מרחב מוגן" עבור הקטין בתקופה של טלטלה משפחתית.

7. לטענתה, בהיות הקטין על הרצף יש חשיבות רבה בשמירה על שגרה נוקשה, עקבית וצפויה לשם שמירה על איזון רגשי ותפקודי. הסדרי קשר כמבוקש ע"י האב מהווים פגיעה ברצף הטיפולי של הקטין, לאב קושי בעמידה בלוחות זמנים ואין ראייה שהדירה ששכר האב מתאימה לצורכי הקטין. לפיכך ביקשה האם לדחות את הבקשה, למנות עו"ס לסדרי דין לעניין דרכי הקשר, להתנות את שהות הקטין בדירת האב בביקור מקדים של העו"ס בדירה ולקבוע הסדרי קשר ללא לינה בבית האב עד להגשת המלצות גורמי המקצוע.

8. בהחלטה מיום 20.1.2026 התקבלה בקשת האב תוך דחיית טענות האם:

9. בו ביום הגישה האם "בקשה דחופה מטעם המשיבה לעיון מחדש ולחילופין בקשה לעיכוב ביצוע עד הגשת ערעור". בקשה זו נדחתה ביום 21.1.2026.

10. אף בכך לא היה די וביום 22.1.2026 הגיש האב "בקשה דחופה ובהולה להורות למשטרת ישראל לאכוף את החלטת בימ"ש". בבקשה נטען, כי אחרי שנדחתה בקשת האם לעיון מחדש או לעיכוב ביצוע, אסף האב את הקטין לשהות אצלו בהתאם להחלטה ובעודו נוסע עימו ברכבו, הגיחה האם מהכיוון הנגדי של הכביש, עצרה את רכבה בנתיב הנגדי, ניצלה את עמידת מכוניתו של האב בפקק תנועה ונטלה את הקטין ממכוניתו. אציין כבר כאן, כי בדיון שהתקיים אתמול הוצג סרטון בו מתרחש האירוע הנ"ל בדיוק כפי שתואר ע"י האב בבקשתו.

11. בהיעדרי הועברה הבקשה לטיפול שופטת תורנית, אשר חתמה על צו המורה למשטרת ישראל לבצע ולאכוף לאלתר וללא דיחוי את הסדרי השהות של הקטין עם אביו.

12. כעולה מבקשה נוספת שהוגשה ביום 26.1.2026, אף באמור לא היה די כדי להביא למימוש החלטות בית המשפט. מבקשה אחרונה זו עלה, כי ביום 23.1.2026, בעת שהקטין שהה אצל אביו לאחר בילוי משותף בקולנוע ובסעודת שבת, הופיעה לפתע האם מחוץ לביתו של האב. הקטין הודיע לאביו, כי אמו התקשרה אליו ואמרה לו שהיא באה לקחת אותו, והוא חוזר איתה לביתה. מייד לאחר מכן עזב הבן את בית האב ושב עם האם לביתה. בכך סיכלה האם את החלטת בית המשפט לפיה על הבן לשהות אצל אביו עד יום ראשון בבוקר. התבקשו סעדים מכח פקודת בזיון בית משפט, הטלת קנסות והוצאות, מינוי מומחה להבטחת הקשר בין האב לבנו ואיסור על האם ליצור קשר עם הקטין בעת ששוהה אצל אביו.

13. הבקשה הועברה לתגובה של האם. בתגובתה טענה האם כי היא פועלת ללא לאות לקיום החלטות בית המשפט

והמבקש הוא שמסכל את הקשר שלו עם הקטין. לטענתה, הבקשה לאסור עליה ליצור קשר עם הקטין בעת שהותו אצל אביו היא מופרכת, לא ניתן לחייב אותה שלא לקחת את הקטין לביתה כשהוא מתקשר אליה וצורח שהוא רוצה הביתה, הקטין הוא שהתקשר אל אמו מרכבו של אביו וביקש שתחלץ אותו נוכח התנהגות מאיימת ובלתי מותאמת של האב והאם בסך הכל פעלה מתוך חובתה המוסרית והמשפטית כהורה להגן על שלומו הנפשי של בנה, הנמצא בחדרה קשה.

14. לטענת האם, הקטין סירב ללינה בשל חוסר יכולתו של האב לספק לו סביבה בטוחה וסטבילית. לדבריה, האב מפעיל כוחניות, לוקח לקטין את מכשיר הטלפון ונועל דלתות וכופה עליו פעילויות כגון הליכה לים.

15. האם ציינה, כי היא מסכימה למינוי מומחה "לבחינת התאמת הורות המבקש לצורכי הקטין".

16. נקבע דיון בבקשת האב. דיון זה התקיים אתמול (2.2.2026). לצורך ההליך הוריתי על פתיחה מחדש של התיק, אשר נסגר בעקבות ההחלטה מ-20.1.2026.

17. בדיון הוצג, כאמור, סרטון, המאמת את אירוע "חטיפת" הקטין מרכבו של האב ע"י האם. כמו כן הוצגה לי תכתובת הווטסאפ בין האם לקטין מיום 21.1.2026 ואילך. מעיון בתכתובת זו עולה, כי האם נמצאת בקשר רציף עם הקטין בעת שזה שוהה עם אביו, מתחקרת אותו על כל פרט, לרבות מה הוא אוכל, מה רמת הניקיון, האם למצעים יש ריח טוב, איך הקטין מדרג את השהות עם אביו, ועוד. בהתייחס לעזיבת בית האב ביום שישי בערב מראה ההתכתבות כי היוזמה לעזיבה באה מהאם, אשר עודדה את הקטין לקום וללכת. ככלל, בתקשורת בין האם לקטין ניכרת שליטת האם בקטין והמסר הוא שהאב הינו הורה משני, שהאם נמצאת עם הקטין בכל עת וששהות הקטין אצל האב עומדת למבחן תמידי.

18. יצוין, להשלמת התמונה, כי ב-28.1.2026 הקטין שהה אצל אביו וישן אצלו אך מיום 29.1.2026 הוא אינו ענה לפניות של אביו. בפרוטוקול הדיון אתמול ציינתי, כי: "ניכר מההתכתבות כי הקטין ישן אצל אביו לאחר שהאם נתנה לו את "ברכת הדרך". מהאמור עולה כי ברצונה של האם הקטין ישהה אצל אביו וברצונה לא ישהה ואף לא ישיב לפניות אביו אליו.

19. האם ציינה בדיון, כי היא שמה מכשיר מעקב על הקטין, אשר מאפשר לה לדעת בכל רגע את מיקומו.

20. למרבה הצער, הרושם הוא שהאם אינה רואה באב כמי שהורותו שווה לשלה. המסרים שהיא מעבירה לקטין בנוגע לאב הינם שליליים ומנכרים וקיים חשש שאם מגמה זו תימשך יפגע הקשר בין הקטין לאביו.

21. ניכר מתגובות האם ומדבריה בבית המשפט, כי היא אינה רואה בהחלטות בית המשפט עניין מחייב, והיא רשאית להפר החלטות כאשר היא סבורה שבכך היא מגנה על שלומו של הקטין. זאת כאשר למעשה היא פוגעת בקטין בהתנהגותה, משבשת ומסכלת את הקשר שלו עם אביו ומנכרת אותו ממנו.

22. הפסיקה קובעת, כי במקרים של ניכור הורי, מימד הזמן הוא קריטי ("זמן ילד"), ועל בית המשפט מוטלת חובה לפעול בנחישות ובאופן מידי למניעת קיבוע הנתק והיווצרות נזק בלתי הפיך לקטין. ר' תנז (ת"א) 58802-04-24 יובל בורודטי עו"ס נ' ר.ל. [29.1.2025, כב' השופט ארז שני]:

לאור חומרת התופעה, קיימת חשיבות רבה לאבחן אותה מוקדם ככל האפשר ולנקוט באמצעים מהירים על מנת למגרה ולהעלות את הקשר בין ההורה המנוכר לקטין חזרה למסלולו, מוקדם ככל האפשר. מימד הזמן הוא קריטי ביותר ואי טיפול בכלים הנדרשים בנחרצות ובנחישות, עלול להביא לכישלון המאמצים ולקיבוע המצב. משהתופעה זוהתה וניכר שמדובר בניכור הורי ולא בסרבנות קשר שיש לה הצדקה, חלה חובה על בית המשפט לפעול באופן מידי ולעקוב אחר יישום המתווה שנקבע. גרירת רגליים ומתן אפשרות להורה המנוכר "למשך זמן" עלול לסכל את אפשרות שיקום היחסים.

23. הדברים הינם בבחינת קל-חומר, מקום בו מדובר בקטין על הרצף האוטיסטי, שהינו בעל צרכים מיוחדים ורגישות מוגברת.

24. לאור התנהלות האם, זלזולה בהחלטות בית המשפט והחשש שניצני הניכור ההורי שניכרים כבר כעת יבשילו לכדי סרבנות קשר וניתוק מהאב, הבקשה מתקבלת באופן הבא:

24.1. נאסר על האם ליצור קשר עם הקטין בעת שהוא שוהה עם אביו.

24.2. נאסר על האם לדבר סרה על האב בפני הקטין.

24.3. על האם לקיים את סדרי שהות הקטין אצל האב באופן מלא ומדוייק.

24.4. בגין כל הפרה של החלטות בית המשפט בכל הנוגע לזמני השהות של הקטין אצל אביו תישא האם בהוצאות בסך 3,000 ₪.

24.5. אני מורה על הגשת תסקיר מטעם עו"ס לסדרי דין בעניינו של הקטין. התסקיר יוגש בתוך 100 יום.

25. האם תישא בהוצאות האב בגין הליך זה בסך 6,000 ₪.

26. המזכירות תסגור את התיק.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשפ"ו, 03 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.